

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.658 van 18 september 2000
in de zaak A. 95.028/VII-22.393.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DEVOS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 221

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 30 augustus 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 augustus 2000, houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag om machtiging tot verblijf, aan de verzoekende partij op 21 augustus 2000 ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 18 september 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 6 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 september 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. DEVOS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij op 27 augustus 1999 België binnenkomt en wordt toegelaten tot verblijf tot 27 november 1999 op basis van een visum afgeleverd door het Frans Consulaat te Tanger (adm. doss. nr. 11); dat zij op 25 oktober 1999 aan de Burgemeester van Maaseik vraagt of "het mogelijk is langer in het Rijk te mogen verblijven"; dat zij daaraan toevoegt dat zij momenteel lessen volgt aan het collège Saint-Barthélemy te Luik, als voorbereiding op haar universitaire studies; dat voornoemde aanvraag van 25 oktober 1999 aanleiding geeft tot de thans bestreden beslissing;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, zeker in het Vreemdelingencontentieux gelet op de massale toevloed van zaken, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de eventueel tussenkomende partijen tot een strict minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, de verzoekende partij duidelijke feiten en gegevens moet aanbrengen die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect hebben, onmiddellijk moet worden bevolen; dat, met andere woorden, ingeval de vordering tot schorsing wordt onderzocht met inachtneming van de gewone regels van de schorsingsprocedure, en de schorsing alzo slechts over een paar maanden na het instellen van de vordering zou worden bevolen, zij onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat voor de verzoekende partij uit de bestreden beslissing zou voortvloeien, en dat ernstig wordt genoemd, zich voltrokken zou hebben en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging niet wordt geschorst;

2.1.1. Overwegende dat in verband met de vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid de verzoekende partij ondermeer laat gelden dat zij hogere studies zou willen aanvatten op 15 september 2000 en dat verder de inschrijvingsperiode slechts loopt tot 30 oktober 2000; dat zij daaraan toevoegt dat "geen enkele onderwijsinstelling de inschrijving van verzoeker wil aanvaarden, zolang de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging van verblijf niet wordt geschorst."; dat de verzoekende partij tenslotte voorhoudt dat "een beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid de enige wijze is waarop verzoeker zich alsnog tijdig zou kunnen inschrijven voor het schooljaar 2000/2001.";

2.1.2. Overwegende dat op het eerste gezicht de bestreden beslissing ondermeer op goede gronden overweegt dat "(...)er tijdens (het) legaal verblijf geen toelatingsattest voor hogere studies voor het volgende academiejaar werd voorgelegd (en) (dat) het voorgelegde attest een aanvraag betreft om eventuele toelating tot hogere studies."; dat inderdaad uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij enkel de lessen heeft gevolgd van 1 september 1999 tot 30 juni 2000 aan voornoemd college, die betrekking hebben op wetenschappen en op wiskunde; dat uit niets blijkt in de huidige stand van de procedure dat de verzoekende partij examens heeft afgelegd en geslaagd is in de door haar gevolgde discipline; dat evenmin blijkt dat zij toegelaten werd tot het aanvatten van hogere studies, laat staan dat zou blijken welke studies de verzoekende partij in september-oktober 2000 zou aanvatten; dat de verzoekende partij op het eerste gezicht zelfs geen toegang heeft tot hogere studies, vermits uit stuk nummer 2, gehecht aan het verzoekschrift blijkt dat zij op basis van haar Marokkaans diploma slechts toegang heeft tot het hoger

onderwijs van het korte type; dat uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partij sedert het verstrijken van haar legaal verblijf op 27 november 1999 getalmd heeft om de wettelijke weg te volgen om een eventuele verlenging te bekomen van haar legaal verblijf, zodat zij zelf de oorzaak is van de uiterst dringende noodzakelijkheid;

2.1.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de ingeleide procedure af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op achttien september
tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.